

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB "C1" SKUNDO**

2022 m. liepos d. Nr. S- (7-81/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Rasos Stravinskaitės (pranešėja), Andriaus Veniaus, išnagrinėjo uždarnosios akcinės bendrovės „C1“ (toliau – Pareiškėjas) 2022-05-18 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2022-05-05 sprendimo Nr. 1A-90 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Pareiškėjo atstovas C. I., Muitinės departamento atstovas I. E. 2022-06-14 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu dalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2022-05-18 skunde nurodo nesutinkantis su skundžiamu sprendimu, nes jis yra nepagrįstas ir neteisėtas, ir prašo jį panaikinti.

Skunde nurodoma, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) ankstesnį Muitinės departamento sprendimą panaikino nurodydamas, kad Muitinės departamentas privalėjo patikrinti Pareiškėjo nurodytas aplinkybes, kad jis nėra atlikęs pervežimo pagal CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517. Muitinės departamentas atliko tik vieną veiksmą per laikotarpį nuo LVAT sprendimo ir Skundžiamo sprendimo priėmimo: 2022-03-23 raštu kreipėsi į Pareiškėją dėl visų turimų dokumentų pateikimo, nors visus dokumentus, susijusius su Pareiškėjo atliktu pervežimu, jis buvo gavęs šioje administracinėje byloje.

Pasak skundo, priimant skundžiamą sprendimą, buvo ignoruotas rašytinis įrodymas – transporto priemonės GPS sistemos išrašas. Pareiškėjo transporto priemonėje sumontuota palydovinė sistema, leidžianti nustatyti transporto priemonės stovėjimo ir judėjimo režimus. Pareiškėjas muitinės tyrimui pateikė duomenis, kad suklastotame CMR Nr. 4N 0916517 nurodytu laiku Pareiškėjo automobilis stovėjo UAB "E1" terminale ir nejudėjo, nes laukė kito krovinio pagal prie bylos pateiktą IĮ "A1" paraišką kroviui pervežti. Šis faktas, pasak skundo, yra ignoruojamas.

Pareiškėjo transporto priemonė pagal IĮ "A1" paraišką į UAB "E1" terminalą atvyko 2015-09-17 (ketvirtadienį), tačiau pakrauta nebuvo. Atvykus vilkikui, terminalo apsaugos darbuotojas pareikalavo vilkiko registracijos, vairuotojo pažymėjimų, kurių kopijas pasidarė ir CMR važtaraščio komplekto su vežėjo rekvizitais (šio dokumento, kuris buvo su vežėjo antspaudu, apsaugos darbuotojas negrąžino). UAB "E1" skunde nurodė, kad iš UAB "C1" vairuotojo paėmė tik vilkiko registracijos, vairuotojo pažymėjimų kopijas, tačiau nepaiškino, iš kur ji gavo UAB "C1" CMR blanką su antspaudu, kad jame nurodyti tiek siuntėją, tiek gavėją. Rugsėjo 18 d. (penktadienį) transporto priemonė vėl nebuvo pakrauta, todėl vairuotojas paliko vilkiką terminale ir savaitgaliui autobusu išvyko namo (19, 20 d.), o pirmadienį, 21 d., grįžo į terminalą. Transporto priemonė buvo pakrauta tik 22 d. ir vairuotojui UAB "E1" terminale išduotas CMR važtaraštis kroviui pristatyti į Kauną (kaip ir nurodyta IĮ "A1" paraiškoje)

gavėjui UAB "D1" 2015-09-23 krovinys pristatytas užsakovo nurodytam gavėjui. Šiuos faktus patvirtina vilkiko GPS duomenys ir Pareiškėjo pateikti užsakymas bei CMR, tačiau Muitinės departamentas atmetė šiuos įrodymus neteisėtai nurodydamas, kad didesnę įrodomąją galią turi CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517, nes iki šiol nėra užginčytas ir Pareiškėjas nepateikia jokių argumentų dėl esminės šiam ginčui aplinkybės – muitinės tranzito deklaracijoje T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 nurodytų duomenų tikrumo.

Muitinės departamentas Sprendime nurodo, kad ant krovinio pervežimo paraiškos–sutarties Nr. V 15 09 17 kopijos ranka padarytas įrašas, nurodantis transporto priemonę, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, bei vairuotojo vardą, nepatvirtina fakto, jog pervežimą pagal minėtą paraišką vykdė būtent minėta Pareiškėjo transporto priemonė. Tačiau, pasak skundo, šis motyvas prieštarauja vilkiko, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) GPS duomenims, kurie akivaizdžiai patvirtina, kad pagal minėtą paraišką–užsakymą pervežimas atliktas iš UAB "E1" į UAB "D1"

Muitinės tranzito deklaracijoje T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 krovinio siuntėjas yra UAB "E1" kuri byloje teisme įrodinėjo, kad muitinės procedūra Latvijoje pagal minėtą deklaraciją yra užbaigta. H. F. nevyko į Latviją, nes atliko vietinį kito krovinio pervežimą pagal kitą važtaraštį, taigi, niekaip nėra susijęs su minėta deklaracija. Šį faktą, pasak skundo, Muitinės departamentas ignoravo, dėl jo nepasisakė.

Kaip nurodoma CMR Nr. 4N 0916517, krovinio siuntėjas yra UAB "E1" kuri nepateikė jokių įrodymų, kad ji užsakė pervežimo paslaugą iš Pareiškėjo, kad sumokėjo už tarptautinį pervežimą vežėjui, byloje nebuvo pateikta jokių įrodymų, kad krovinio savininkas būtų davęs kokius nors nurodymus krovinio siuntėjui. Tai reiškia, kad Muitinės departamentas per beveik du metus neatliko jokių veiksmų, kad patikrintų ir nustatytų, kokį krovinį krovinio siuntėjas pakrovė bei išsiuntė iš savo teritorijos, ar krovinio siuntėjo pateiktame CMR Nr. 4N 0916517 bei deklaracijoje T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 nurodyti teisingi duomenys.

Pareiškėjas skunde dar kartą pabrėžia, jog nėra atlikęs jokių vežimo paslaugų pagal Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) nurodomą CMR. Pareiškėjas yra atlikęs pervežimą iš UAB "E1" tačiau ne tuo laiku ir ne to CMR pagrindu. Pareiškėjas niekuomet neneigė, kad CMR Nr. 4N 0916517 blanką pateikė UAB "E1" tačiau įrodinėja, kad ne jis padarė kitus įrašus minėtame CMR ir, kad nėra teikęs muitiniam tikrinimui minėto CMR ar pagal jį atlikęs pervežimą, nėra dalyvavęs vilkiko muitiniame plombavime. CMR Nr. 4N 0916517 blankas buvo pateiktas apsaugos darbuotojui kartu su transporto priemonės registracijos liudijimu bei vairuotojo tapatybės kortelės kopijomis įvažiuojant į UAB "E1" teritoriją, tačiau pats prekių vežimas pagal CMR Nr. 4N 0916517 nebuvo atliekamas, CMR Pareiškėjui negražintas, o jame įrašyti duomenys apie muitinį tranzitą yra suklastoti. Šias aplinkybes patvirtina faktas, kad Pareiškėjas iš UAB "E1" teritorijos CMR Nr. 4N 0916517 nurodytu laiku nebuvo išleista. Taigi, Pareiškėjas nesuteikė jokių vežimo paslaugų pagal sprendime nurodomą CMR Nr. 4N 0916517, kuris yra suklastotas. Būtent todėl ir buvo prašoma išreikalauti tranzito deklaracijų originalus, tačiau Muitinės departamentas šio prašymo įvykdyti nesugebėjo.

Skunde nurodoma, jog Muitinės departamentas dar pirmajame savo sprendime konstatavo, kad Pareiškėjo teiginys, jog yra suklastoti dokumentai, yra nepagrįstas, nes ant dokumentų yra „uždėti Pareiškėjo (vežėjo) antspaudai bei parašas, kurių autentiškumu abejoti nėra jokio objektyvaus pagrindo“. Muitinės departamentas iki šiol neatliko jokios administracinės procedūros, kad patikrintų Pareiškėjo motyvą dėl CMR suklastojimo. Be to, tokio dokumento suklastojimo fakto nustatymas galimas tik ekspertizės būdu.

Pareiškėjas, teikdamas skundą Muitinės departamentui dėl Vilniaus TM sprendimo, kartu su skundu teikė prašymą išreikalauti tranzito deklaracijos T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) ir CMR Nr. 4N 0916517 (2015-09-15) su gavėjo spaudais originalius dokumentus. Muitinės departamentas dėl šio prašymo Sprendime apskritai nepasisakė. Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad buvo neteisėtai pasinaudota jo CMR blanku, į jį įrašant tikrovės neatitinkančius duomenis apie krovinio išsiuntimą, t. y. suklastojus dokumentą. Muitinė, būdama ikiteisminio tyrimo įstaiga, vengia vykdyti savo funkcijas ir deklaratyviai

nurodo, kad Pareiškėjas yra susipažinęs su CMR Nr. 4N 0916517 turiniu. Tuo tarpu įrašai CMR turinyje atlikti skirtingu laiku ir priemonėmis, nes skiriasi vežėjo duomenų šriftas nuo kitų kompiuteriu atliktų įrašų. Muitinė neatliko šio dokumento įrašų ekspertizės ir nepatikrino Pareiškėjo skundo motyvų.

Skunde tvirtinama, jog Muitinės departamentas nepatikrino ir kitų su pervežimu susijusių svarbių veiksmų: nepatikrino, ar UAB "E1" pateiktos krovinio sąskaitos *Invoice LT* Nr. 15002 turinys yra teisingas, t. y. ar nurodytos prekės sandėlyje buvo prižiūrimos muitinės, kokie santykiai UAB "E1" sieja su *L. M. LP*, ar ši įmonė yra egzistuojanti, ar UAB "E1" gavo krovinio savininko pretenziją dėl krovinio nepristatymo ar praradimo.

Vilniaus TM, gavusi informaciją iš Latvijos Respublikos pajamų tarnybos apie tai, kad Latvijoje neteisėtai buvo užbaigtos Bendrijos tranzito procedūros, vykdytos pagal 19 tranzito deklaracijų, tarp jų ir tranzito deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1, atliko tyrimą. Tyrimo metu Vilniaus TM nebuvo pateikti įrodymai, kad prekės buvo pristatytos į paskirties muitinės įstaigą ar išvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos, todėl Vilniaus TM konstatavo, kad procedūros vykdytojas (UAB "E1" ir vežėjas (Pareiškėjas) nepateikė prekių paskirties įstaigai, kaip to reikalauja 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2919/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 96 straipsnis. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio nuostatas atsirado importo skola, o skolininkais muitinei laikytini tranzito procedūros vykdytojas ir vežėjas (Pareiškėjas). Skunde tvirtinama, jog patikrinimo metu neatlikti jokie veiksmai, kuriais būtų siekiama nustatyti, kas atliko ir kokius veiksmus, kurių pagrindu neteisėtai buvo užbaigtos Bendrijos tranzito procedūros. Akivaizdu, kad Pareiškėjas tokių veiksmų negalėjo atlikti.

Pasak skundo, iš tranzito deklaracijos negalima nustatyti, kas ją surašė bei kam ji buvo pateikta. Dokumentas yra ne tik netinkamai užpildytas, bet ir apskritai nepasirašytas, neturi metaduomenų. Deklaracijoje nenurodomas „Atvykimo į pirmąją atvykimo vietą muitų teritorijoje data ir laikas“ ir šis faktas patvirtina, kad prekės nebuvo muitinės priežiūroje. Nepaisant akivaizdžių šio dokumento trūkumų, Muitinės departamentas rėmėsi šiuo dokumentu kaip pirminiu įrodymu (kartu su CMR), patvirtinančiu Pareiškėjo netinkamai įvykdytą prievolę.

Skunde pabrėžiama, jog vien suklastotas CMR, nesant jokių kitų įrodymų, kad prekės iš tiesų būtų Pareiškėjo gabentos į Latvijos vieną ar kitą muitinės postą, nepagrindžia ir neįrodo Pareiškėjo vežimo paslaugų suteikimo fakto. CMR nėra jokių duomenų apie tai, kad turi būti vykdomas tranzitinis pervežimas. Tuo tarpu jokių kitų duomenų, galinčių patvirtinti vežimo įvykdymo faktą, nėra. UAB "E1" argumentai, kad krovinyje buvo nugabentas ir pateiktas Latvijos muitinės *Zilupes* MKP postui (LV000723) būtent Pareiškėjo vairuotojo, nepagrįsti rašytiniais įrodymais. CMR važtaraščio ar jo kopijos su gavėjo spaudu, patvirtinančiu, jog prekės yra pristatytos gavėjui, niekas taip pat nėra matęs. Nėra nei pervežimo paslaugos užsakymo, nei apmokėjimo už pervežimo paslaugą. Taigi, jokių dokumentų, galinčių neginčijamai patvirtinti Pareiškėjo vežimo paslaugų suteikimo faktą, nėra. Vien Vilniaus TM daromos prielaidos negali būti tinkamas ir teisėtas pagrindas pripažinti Pareiškėją skolininku ir taikyti atsakomybę už veiksmus, kurių šis nėra atlikęs.

Pareiškėjo įsitikinimu, priimtas Sprendimas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) 8 straipsnyje individualiam administraciniam aktui keliamų reikalavimų, nes yra priimtas remiantis prielaidomis ir neaiškiais dokumentais, nesant konkretų pažeidimą patvirtinančių faktų ar rašytinių įrodymų, taip pat nepasisakius dėl visų skunde nurodytų Pareiškėjo argumentų ir motyvų.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Pareiškėjas prašo išreikalauti tranzito deklaracijos T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) ir CMR Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) su gavėjo spaudais originalius dokumentus, panaikinti Muitinės departamento 2022-05-05 sprendimą Nr. 1A-90.

Muitinės departamentas, pakartotinai išnagrinėjęs Pareiškėjo 2018-08-07 skundą dėl Vilniaus TM 2018-07-19 sprendimo Nr. 18KP-17-470, Sprendimu patvirtino nurodytą Vilniaus TM sprendimą dalyje, kurioje solidariu skolininku muitinei pripažintas Pareiškėjas ir jam

įregistruota 14 129 Eur maito, 27 690 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM), 641 Eur maito delspinigių, 8 531 Eur PVM delspinigių bei 4 182 Eur baudos mokestinė prievolė.

Sprendime nurodoma, jog UAB "E1" (toliau – Procedūros vykdytojas) Vilniaus TM 2015-09-18 įformino Bendrijos tranzito procedūrą pagal deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1, kuria buvo deklaruotos prekės – drabužiai. Paskirties muitinės įstaiga – Latvijos Respublikos Zilupės muitinės postas (LV000723). Tranzito procedūros užbaigimo terminas – 2015-09-25. Krovinio vežėjas – Pareiškėjas. Vietos mokesčių administratorius nustatė, kad pirmiau minėta tranzito procedūra buvo užbaigta fiktyviai ne deklaruotoje paskirties muitinės įstaigoje, o kitame muitinės poste – Latvijos Respublikos Rezeknės muitinės poste (LV000742).

Vilniaus TM 2018-07-19 sprendime Nr. 18KP-17-470 konstatuojama, jog, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsniu, tranzito procedūra laikytina neužbaigta, nes procedūros vykdytojas bei krovinio vežėjas nesilaikė minėtame straipsnyje nustatytos prievolės pristatyti prekių į paskirties įstaigą. Tokiu būdu, kaip tai numato Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio nuostatos, atsirado skola muitinei.

Vilniaus TM, atlikusi patikrinimą, pirmiau minėtu sprendimu Pareiškėjui bei solidariam skolininkui – Procedūros vykdytojui nusprendė įregistruoti 14 129 Eur maito ir 27 690 Eur PVM, taip pat dėl laiku nesumokėtų importo mokesčių apskaičiavo 641 Eur maito bei 8 531 Eur PVM delspinigius. Už padarytą mokestinį pažeidimą Pareiškėjui bei Procedūros vykdytojui skirta minimali 10 proc. dydžio bauda – 4 182 Eur.

Pareiškėjas nesutiko su Vilniaus TM 201-07-19 sprendimu Nr. 18KP-17-470 ir skundu kreipėsi į Muitinės departamentą. Skunde nurodė, jog prekių, deklaruotų Bendrijos tranzito procedūrai pagal deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18), vežimo nevykdė, CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) yra suklastotas, todėl dėl minėtų priežasčių Pareiškėjas nepagrįstai pripažintas solidariu skolininku. Muitinės departamentas 2020-01-17 sprendimu Nr. 1A-20 nusprendė patvirtinti skundžiamą vietos mokesčių administratoriaus sprendimą. Priimdamas minėtą sprendimą Muitinės departamentas, be kita ko, atsižvelgė į Latvijos muitinės tarnybos pateiktą informaciją, jog tranzito procedūra buvo užbaigta neteisėtai ir prekės nebuvo pateiktos paskirties įstaigai. Tranzito procedūros vykdytojui bei prekių vežėjui nepateikus alternatyvių įrodymų, pagrindžiančių, kad tranzitu gabentos prekės buvo pateiktos kitai muitinės įstaigai ar išgabentos iš Europos Bendrijos muitų teritorijos, konstatuota, jog su tranzito deklaracija Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) gabentos prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros.

Pareiškėjas nesutiko su pirmiau minėtu Muitinės departamento sprendimu ir padavė skundą Komisijai, kuri 2020-04-09 sprendimu Nr. S-55 (7-23/2020) nusprendė Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimą Nr. 1A-20 patvirtinti. Komisijos 2020-04-09 sprendimas Nr. S-55 (7-23/2020) buvo apskųstas Vilniaus apygardos administraciniam teismui (toliau – VAAT), kuris, prieš nagrinėdamas bylą iš esmės, 2020-07-28 nutartimi nusprendė sujungti administracines bylas pagal Pareiškėjo bei Procedūros vykdytojo skundus į vieną administracinę bylą.

VAAT 2020-10-09 sprendime adm. byloje Nr. I3-3513-816/2020 nusprendė iš dalies patenkinti Pareiškėjo skundą bei panaikino Komisijos 2020-04-09 sprendimą Nr. S-55 (7-23/2020), Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimą Nr. 1A-20 dalyje, kuria muitinės skolininku pripažintas ir Pareiškėjas, kaip vežėjas. VAAT, pagrįsdamas savo sprendimą, pasisakė, kad Procedūros vykdytojas nei Muitinės departamentui, nei VAAT nepateikė jokių sutarčių, sudarytų su Pareiškėju ar kitu siuntėju, apmokėjimo už suteiktą paslaugą, nuosekliai teigė, kad su šiuo vežėju tiesiogiai dėl minėto vežimo nekontaktavo, todėl, nepašalinus nurodytų dokumentų ir juose nurodytų faktinių vežimo aplinkybių prieštaravimo, lieka neaišku, kokių pagrindų padaryta išvada, kad Pareiškėjas žinojo, jog jo gabenamoms prekėms buvo taikyta Bendrijos tranzito procedūra, ir, atitinkamai, dėl to Pareiškėjas laikytinas skolininku muitinei.

VAAT 2020-10-09 sprendime pažymėjo, kad vežėjas, t. y. Pareiškėjas pateikė dokumentus dėl įvykusio (galimai) ginčo prekių vietinio vežimo (užsakymą, jo apmokėjimą, CMR važtaraštį, automobilio kelionės duomenis). VAAT nuomone, Muitinės departamentas nemotyvuotai atmetė šiuos Pareiškėjo pateiktus dokumentus bei nepagrįstai pirmenybę suteikė Procedūros vykdytojo pateiktiems duomenims ir tranzito deklaracijoje įrašytiems duomenims. Pažymėta, kad Procedūros vykdytojo pateiktame CMR važtaraštyje nėra logistikos parašo, prekių pristatymo (gavimo) parašų ir duomenų apie krovinio plombavimą ar paėmimą iš muitinės priežiūros, kas leistų teigti, jog vežėjas žinojo ar galėjo žinoti (jei laikyti, jog vežė pagal šį važtaraštį) apie tai, kad prekės gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą.

VAAT taip pat akcentavo, jog Vilniaus TM, atlikdama patikrinimą, neapklausė transporto priemonės vairuotojo (kurio galimai yra parašas CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517), nepasiūlė pateikti duomenų apie Pareiškėjo pateiktame važtaraštyje nurodytą prekių pristatymą UAB "D1" automobilio GPS duomenų, pagal kuriuos sudaryti automobilio kelionės lapai. Byloje liko neaiškios transporto priemonės plombavimo aplinkybės. Vienintelis įrodymas, kad toks muitinės veiksmas buvo atliktas, yra įrašas elektroninėje tranzito deklaracijoje, kurioje nėra nurodomas vežėjas, o pateikiamas tik transporto priemonės valstybinis registracijos numeris (21 grafa), nurodoma išvykimo data 2015-09-18. Prekės, pakrautos iš laikinojo sandėlio, gabenamos iki muitinės įstaigos, kurioje jos yra užplombuojamos. Ginčo prekės buvo laikomos, kaip nurodyta UAB "E1" pateiktame CMR važtaraštyje, adresu: Maišinės k., Trakų raj., Lietuva. Vilniaus TM krovinių postas „Paneriai“ yra adresu: Kirtimų g. 47B, Vilnius. Taigi prekės šiuo atstumu nuo laikinojo laikymo sandėlio iki muitinės įstaigos vežamos dar neužplombuotos, tokiaime maršrute jos nėra papildomai prižiūrimos.

Įvertinęs pirmiau išdėstytas aplinkybes, VAAT padarė išvadą, kad ginčijami Komisijos 2020-04-09 sprendimas Nr. S-55 (7-23/2020) bei Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimas Nr. 1A-20 priimti nevisapusiškai ištyrus faktines bylos aplinkybes, susijusias su ginčo prekių gabenimu ir vežėjo atsakomybe muitinei pagal Bendrijos muitinės kodeksą, todėl Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, panaikinant pirmiau minėtus sprendimus dalyje, kuria muitinės skolininku pripažintas Pareiškėjas, o Muitinės departamentas, kaip centrinis aptariamų mokesčių administratorius, įpareigotinas iš naujo įvertinti Pareiškėjo mokestinės prievolės muitinei atsiradimo pagrindo taikymui teisiškai reikšmingas faktines aplinkybes. Sprendžiant iš naujo dėl Pareiškėjo, kaip vežėjo, mokestinės prievolės muitinei atsiradimo pagrindo, pasak Sprendimo, įvertintinos visos aukščiau nurodytos aplinkybės, motyvuotai atsakant į skunde Muitinės departamentui Pareiškėjo keltus klausimus, susijusius su įrodymų apie jo galimą žinojimą, jog gabenimas vyko taikant tranzito procedūrą, prieštaravimu.

Pažymima, jog VAAT 2020-10-09 sprendimu administracinėje byloje nusprendė atmesti Procedūros vykdytojo skundą.

Nesutikdami su pirmosios instancijos teismo sprendimu, tiek Muitinės departamentas, tiek Procedūros vykdytojas padavė apeliacinius skundus LVAT, kuris 2021-06-02 nutartimi adm. byloje Nr. A-2162-442/2021 iš esmės pritarė apskūstu pirmos instancijos teismo sprendimu nustatytoms faktinėms aplinkybėms ir padarytoms išvadoms bei konstatavo, jog, esant prieštarangiems faktiniams duomenims dėl ginčo krovimo vežimo, Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą, privalėjo šiuos prieštaravimus pašalinti, tačiau, kaip matyti iš Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimo Nr. 1A-20 turinio, centrinis mokesčių administratorius iš esmės nemotyvavo, dėl ko atmetė Pareiškėjo pateiktus faktinius duomenis. Nepašalinus šių prieštaravimų, kaip pažymėjo LVAT, nėra galimybės priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokestinio ginčo. Nustatyti bylai reikšmingą faktą dėl to, ar Pareiškėjas buvo ar nebuvo vežėjas vykdant ginčo muitinės procedūrą, galima tik atlikus atitinkamas administracines procedūras, todėl pirmosios instancijos teismas pagrįstai panaikino ginčijamą Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimą Nr. 1A-20 bei Komisijos 2020-04-09 sprendimą Nr. S-55 (7-23/2020), kuriuo buvo patvirtintas šis Muitinės departamento sprendimas. Dėl minėtų priežasčių LVAT nusprendė atmesti Muitinės departamento apeliacinį skundą.

Pasisakydamas dėl Procedūros vykdytojo apeliacinio skundo pagrįstumo, LVAT nurodė, kad, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 213 straipsniu, tuo atveju, jei vieną skolą muitinei privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tokią skolą. Ginčijamu Vilniaus TM 2018-07-19 sprendimu Nr. 18KP-17-470 tiek Pareiškėją, tiek ir Procedūros vykdytoją pripažinus skolininkais muitinei, jų atsakomybė nedalijama, neindividualizuojama ir laikoma solidaria. Taigi, Procedūros vykdytojo prievolės muitinei negalima vertinti atsietai nuo Pareiškėjo prievolės muitinei. Nustačius, jog mokesčių administratorius, sprendžiamas dėl vežėjo, t. y. Pareiškėjo prievolės muitinei, objektyviai neištyrė visų reikšmingų aplinkybių ir nepagrįstai pripažino Pareiškėją solidariu skolininku muitinei, nėra galimybės spręsti ir dėl Procedūros vykdytojo pripažinimo skolininku muitinei pagrįstumo. Tokių aplinkybių kontekste Pareiškėjo (solidarių skolininkų) prievolės muitinei klausimas turi būti sprendžiamas administracine tvarka iš naujo. Todėl, kaip pažymėjo LVAT, pirmosios instancijos teismas nepagrįstai pripažino Procedūros vykdytoją skolininku bei nusprendė skundą atmesti kaip nepagrįstą. Dėl to Procedūros vykdytojo apeliacinis skundas tenkinamas iš dalies, o skundžiamas pirmosios instancijos teismo sprendimas pakeičiamas, Procedūros vykdytojo skundą tenkinant iš dalies ir panaikinant Muitinės departamento 2020-01-17 sprendimą Nr. 1A-18 bei Komisijos 2020-04-06 sprendimą Nr. S-52 (7-19/2020).

Muitinės departamentas, atsižvelgęs į LVAT 2021-06-02 nutartyje suformuluotas išvadas bei pakartotinai išnagrinėjęs Pareiškėjo skundą, Sprendime nusprendė skundžiamą Vilniaus TM sprendimą patvirtinti.

Dėl neužbaigtos tranzito procedūros bei Pareiškėjo atsakomybės

Muitinės departamentas Sprendime cituoja Bendrijos muitinės kodekso 92 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas ir nurodo, jog atsižvelgus į Latvijos Respublikos muitinės tarnybos pateiktą informaciją, jog tranzito procedūra užbaigta neteisėtai ir prekės paskirties muitinės įstaigai pateiktos nebuvo, taip pat įvertinus tai, kad nei Procedūros vykdytojas, nei Pareiškėjas nepateikė alternatyvių įrodymų, pagrindžiančių, kad tranzitu gabentos prekės buvo pateiktos kitai muitinės įstaigai ar išgabentos iš Europos Bendrijos muitų teritorijos, konstatuotina, jog tranzito procedūrai deklaruotos prekės, gabentos pagal tranzito deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18), buvo paimitos iš muitinės priežiūros. Dėl minėtos priežasties, kaip numatyta Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalyje, atsirado skola muitinei, o skolininku, vadovaujantis minėto straipsnio 3 dalimi, taip pat pripažintinas ir Pareiškėjas, veikęs kaip prekių vežėjas ir privalėjęs įvykdyti prievolės, numatytas Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 2 dalyje.

Dėl ginčo prekių gabenimo

Sprendime nurodoma, jog Muitinės departamentas, vykdydamas VAAT 2020-10-09 sprendime adm. byloje Nr. I3-3513-816/2020 išdėstytus nurodymus surinkti papildomus duomenis, kreipėsi tiek į Pareiškėją, tiek ir į Procedūros vykdytoją.

Muitinės departamentas 2022-03-23 raštu Nr. (4.14)3B-1865 paprašė Pareiškėjo paaiškinti aplinkybes, susijusias su jam priklausančios transporto priemonės atvykimu į Procedūros vykdytojo muitinės sandėlį bei išvykimu iš jo, ginčo krovinio paėmimu, paprašė pateikti visus turimus įrodymus, patvirtinančius Pareiškėjo teiginius apie kito krovinio gabenimą, taip pat pateikti Pareiškėjo vairuotojo C. B., vairavusio transporto priemonę, paaiškinimą.

Pareiškėjas 2022-03-29 raštu informavo Muitinės departamentą, jog jis nėra atlikęs jokių tarptautinio vežimo paslaugų pagal CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), taip pat niekada nebuvo informuotas ir apie tranzito deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18). Pareiškėjas atkreipė dėmesį į tai, kad minėtuose tranzito deklaracijoje bei CMR važtaraštyje nurodytos skirtingos ginčo krovinio pakrovimo vietos – atitinkamai Sausių ir Maišinės kaimai. Pareiškėjo teigimu, jam priklausanti transporto priemonė, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, į Procedūros vykdytojo terminalą atvyko 2015-09-17, kur Pareiškėjo vairuotojas C. B. Procedūros vykdytojo darbuotojams pateikė asmens bei transporto priemonės dokumentus bei CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) su

atitinkamais Pareiškėjo rekvizitais (antspaudu bei parašu). Pareiškėjo tvirtinimu, jo transporto priemonė iš Procedūros vykdytojo sandėlio buvo išleista 2015-09-22, be to, pirmiau minėto važtaraščio Procedūros vykdytojas negrąžino, o įteikė kitą važtaraštį su nauja krovinio pristatymo vieta – Plento g. 20B, Kaunas, krovinio gavėjas – UAB "D1" Pareiškėjas savo atsakyme Muitinės departamentui nurodė ir tai, jog vairuotojas C. B. keletą metų nebedirba Pareiškėjo įmonėje, todėl paaiškinimo iš jo gauti nėra galimybės.

Muitinės departamentas, atsižvelgęs į pirmiau paminėtame Pareiškėjo paaiškiniame išdėstytas aplinkybes bei argumentus, taip pat pakartotinai įvertinęs kitus mokestinėje byloje esančius įrodymus, laikosi pozicijos, kad Pareiškėjas pagrįstai pripažintas ginčo prekių vežėju, atsakingu už skolą muitinei.

Pasak Muitinės departamento, atskiro įrodinėjimo bei argumentavimo nereikalauja ta aplinkybė, kad muitinė, įformindama muitinės procedūrą, gali remtis ir remiasi tik procedūros vykdytojo bei vežėjo pateiktais dokumentais. Taigi, kaip matyti iš prie tranzito deklaracijos Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) pridedamų dokumentų sąrašo, muitiniam įforminimui buvo pateiktas būtent CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), kurį, kaip patvirtina Pareiškėjas 2022-03-29 rašte, jis pats ir pateikė Procedūros vykdytojui. Be to, minėtame rašte Pareiškėjas pripažįsta CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) išrašymą ir pateikimą Procedūros vykdytojui, tuo pačiu, pripažįstamas ir šio važtaraščio autentiškumas. Atkreipiamas dėmesys į tai, kad Pareiškėjas mokestinio ginčo metu skunduose Muitinės departamentui, Komisijai bei VAAT nuosekliai teigė, kad CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) yra suklastotas, tačiau dabar pripažįsta faktą, jog minėtas dokumentas buvo Pareiškėjo pasirašytas bei pateiktas Procedūros vykdytojui.

Vertinant šią aplinkybę, pasak Muitinės departamento, yra akivaizdu, kad Pareiškėjo 2022-03-29 rašte dėstomas teiginys dėl tarptautinio vežimo paslaugų neatlikimo yra visiškai nepagrįstas, nes tokiu atveju Pareiškėjas privalėtų paaiškinti, kokių tikslu minėtą važtaraštį pasirašė bei teikė Procedūros vykdytojui. Iš kitos pusės, Pareiškėjo argumentas dėl to, jog jis galimai nežinojo apie ginčo prekių buvimą muitinės priežiūroje bei jų atžvilgiu įformintą Bendrijos muitinės procedūrą, paneigtinas ir tuo, kad CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) 3-jame langelyje krovinio iškrovimo vieta nurodoma „Ryga, Latvija“, 13-jame langelyje „siuntėjo nurodymai (muitinės ir kita informacija)“ yra įrašas „LV000723“, kuris reiškia Latvijos Respublikos muitinės Zilupės muitinės posto kodą. Taigi, ginčo prekės buvo muitinės priežiūroje bei privalėjo būti pristatytos kitai muitinės įstaigai, tuo pačiu Pareiškėjas, neigdamas minėtas aplinkybes, iš esmės teigia, kad nebuvo susipažinęs su jo paties pateikto CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) turiniu.

Pareiškėjas 2022-03-29 rašte taip pat nurodė galimą prieštaravimą tarp CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) ir tranzito deklaracijoje Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) nurodytų krovinio pakrovimo vietų, t. y. Sausių ir Maišinės kaimo. Pasak Muitinės departamento, iš viešai prieinamų duomenų (pvz., <https://maps.lt>) matyti, kad minėti kaimai yra išsidėstę šalia, todėl atsižvelgus į didelę Procedūros vykdytojo užimamą teritoriją (sandėliai, terminalai, administraciniai pastatai), tai nelaikytina prieštaravimu, be to, kaip jau buvo minėta, Pareiškėjas pripažįsta atvykimo į Procedūros vykdytojo muitinės sandėlį faktą.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl papildomai pateikto CMR važtaraščio (2015-09-22) bei krovinio pervežimo paraiškos–sutarties Nr. V 150917 įtakos nagrinėjamam ginčui, konstatuoja, jog minėti dokumentai yra priešaringi ir nepaneigia ginčo prekių gabenimo pagal muitinės deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) fakto. Sprendime atkreipiamas dėmesys į tai, kad ant krovinio pervežimo paraiškos–sutarties Nr. V 150917 kopijos ranka padarytas įrašas, nurodantis transporto priemonę, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, bei vairuotojo vardą, nepatvirtina fakto, jog pervežimą pagal šią paraišką vykdė būtent minėta Pareiškėjo transporto priemonė. Be to, pagal šią paraišką pervežimas iš Vilniaus į Kauną užsakytas 2015 m. rugsėjo 17 ir 18 d., tačiau CMR važtaraštis išrašytas 2015-09-22, o krovinyms gavėjui pristatytas 2015-09-23. Iš Pareiškėjo pateiktų kelionės lapų ataskaitos

duomenų, kurie, Pareiškėjo teigimu, yra paimti iš GPS duomenų bazės, neįmanoma nustatyti, kokie pervežimai buvo vykdomi ir ar šie duomenys sutampa su paraiškoje–sutartyje bei CMR važtaraštyje nurodyta informacija. Paminima ir tai, kad pagal kelionės lapų ataskaitos duomenis transporto priemonė 2015-09-18 nuvažiavo tik 700 m, o rugsėjo 19 ir 20 d. ji stovėjo, nors, remiantis Pareiškėjo pateikta sutartimi–paraiška, pervežimas turėjo būti vykdomas rugsėjo 17–18 d.

Pabrėžiama tai, kad Pareiškėjo pateiktas važtaraštis (2015-09-22), kuriuo šis įrodinėja buvus vietinį pervežimą, muitinio įforminimo metu, taip pat ir vietos mokesčių administratoriui atliekant tyrimą pateiktas nebuvo, apie jo egzistavimą muitinė sužinojo tik prasidėjus mokestiniam ginčui, t. y. Pareiškėjui apskundus Vilniaus TM 2018-07-19 sprendimą Nr. 18KP-17-470. Tokiu būdu teiginiai apie kitą tariamą gabenimą laikytini Pareiškėjo gynybine pozicija ir atmetini kaip nepagrįsti.

VAAT 2020-10-09 sprendime adm. byloje Nr. I3-3513-816/2020, be kita ko, vadovavosi CMR konvencijos ir Kelių transporto kodekso nuostatomis bei pažymėjo, jog minėtų teisės aktų nuostatos taikytinos ir šiam mokestiniam ginčui, nes reglamentuoja tarpusavio sutartinius santykius, kylančius tarp prekių siuntėjo, vežėjo bei gavėjo. Muitinės departamentas pažymi, jog aplinkybė, kad nebuvo laikytasi tam tikrų tarpusavio sutartinių įsipareigojimų, nėra įrodymas, kad nebuvo įforminta atitinkama muitinės procedūra ar atlikti kiti muitinės formalumai. Tai pasakytina ir apie minėtame VAAT sprendime nurodomas aplinkybes, susijusias su apmokėjimo už ginčo krovinį bei atitinkamų sutarčių tarp Procedūros vykdytojo ir Pareiškėjo nebuvimu. Paminima tai, kad tiek reikiamų susitarimų sudarymas, tiek apmokėjimas už vežimo ar kitas paslaugas yra verslo partnerių – nagrinėjamu atveju tai ginčo prekių siuntėjo bei Pareiškėjo susitarimo dalykas. Tai, kad už vežimo paslaugą yra apmokėta prieš muitinės deklaracijos įforminimą, ar tai, kad už vežimą bus apmokėta vėliau, neturi jokios įtakos nei pačios muitinės procedūros įforminimui, nei už muitinės procedūros įvykdymą atsakingų asmenų teisėms bei pareigoms.

Muitinės departamentas, atsakydamas į Pareiškėjo skunduose išdėstytus teiginius dėl CMR važtaraščio autentiškumo tyrimo, nurodo, kad būtent pats Pareiškėjas, kaip civilinių sutartinių santykių dalyvis, turėtų siekti ištirti dokumento, ant kurio yra jo paties antspaudai bei parašai, autentiškumą ir (ar) išsiaiškinti, kas klastoja (naudoja) jo išrašomus dokumentus. Duomenų, kad Pareiškėjas kreipėsi į atitinkamas institucijas dėl minėtų aplinkybių nustatymo, byloje nėra, todėl nėra pagrindo teigti, kad muitinei pateiktas CMR važtaraštis bei jame esantys parašai ar antspaudai yra suklastoti. Priešingai, kaip jau buvo minėta, Pareiškėjas 2022-03-29 rašte pripažino CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), atžymėto Pareiškėjo antspaudu bei parašu, pateikimą Procedūros vykdytojui.

Muitinės departamentas pažymi ir tai, kad CMR važtaraštis nėra muitinės rengiamas ar muitinės priežiūroje sudaromas dokumentas, jo surašymas yra prekių vežimo sutarties dalyvių atsakomybė. Pareiškėjas, įrodinėdamas CMR važtaraščio suklastojimo faktą, nepateikia jokių argumentų dėl esminės šiam ginčui aplinkybės – muitinės tranzito deklaracijoje T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) nurodytų duomenų tikrumo. Taigi, kaip jau buvo aptarta, Pareiškėjas nėra pateikęs jokių įrodymų, paneigiančių faktą, kad pats Pareiškėjas 2015-09-18, t. y. muitinės deklaracijos įforminimo dieną, pateikė transporto priemonę muitinei. Muitinės pareigūnas, įsitikinęs, jog muitinės deklaracijoje bei pateiktame CMR važtaraštyje nurodytas krovinytis atitinka krovinį, esantį Pareiškėjo transporto priemonėje, ją užplombavo muitinės plomba, kurios numerį įrašė į muitinės deklaraciją. Paminima ir tai, jog pateikta elektroninė deklaracija gali būti muitinėje įforminta tik tada, kai šioje deklaracijoje deklaruotos prekės yra pateiktos muitinei, kaip tai numatyta Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2004-04-27 įsakymu patvirtintos Bendrojo administracinio dokumento muitinio įforminimo instrukcijos 6.5. punkte.

Sprendime akcentuojama, kad muitinės procedūros įforminimo faktą įrodantis dokumentas yra ne CMR važtaraštis, o būtent muitinės deklaracija, kuri pildoma, pateikiama ir

įforminama elektroniniu būdu, taigi, Pareiškėjo reikalavimas Muitinės departamentui pateikti muitinės deklaracijos originalą taip pat vertintinas kaip gynybinė pozicija.

Muitinės departamentas, siekdamas išsiaiškinti ginčo prekių pateikimo muitinei bei Pareiškėjo transporto priemonės plombavimo aplinkybes, gavo muitinės pareigūno S. J., atlikusio muitinį įforminimą, paaiškinimą. S. J. nurodė, jog minėtos procedūros, įformintos dar 2015 m., prisiminti negali, tačiau, remdamasis muitinės deklaracijoje esančiais duomenimis, nurodė, jog 2015-09-18 dirbo Procedūros vykdytojo muitinės sandėlyje, patvirtino, kad ginčo prekės buvo pakrautos iš Procedūros vykdytojo priklausančio muitinės sandėlio, taip pat jis transporto priemonę užplombavo bei įrašė plombos numerį į muitinės deklaraciją. S. J. paaiškino, kad transporto priemonės vairuotojas muitinės inspektoriui nepateikia jokių dokumentų, taip pat ir asmens dokumento – viską pateikia muitinės sandėlio atstovams, kurie ir parengia deklaraciją ir su lydinčiais dokumentais pateikia muitinės inspektoriui.

Pasak Sprendimo, Pareiškėjas privalėjo žinoti ir tai, kad muitinės plomba naudojama užtikrinti prekių, esančių muitinės priežiūroje, kontrolę (Lietuvos Respublikos muitinės įstatymo 64 straipsnis), ji gali būti nuimta tik pačių muitinės pareigūnų arba su jų leidimu (Bendrijos muitinės kodekso 72 straipsnio 2 dalis). Taigi, nepaisant to, jog Pareiškėjas neigia transporto priemonės plombavimą, daroma išvada, jog surinkti įrodymai paneigia tokį Pareiškėjo teiginį.

Muitinės departamentas 2022-01-28 raštu Nr. (4.14) 3B-610 taip pat kreipėsi ir į Procedūros vykdytoją bei paprašė pateikti visus turimus įrodymus apie Pareiškėjui priklausančios transporto priemonės atvykimą į Procedūros vykdytojui priklausantį muitinės sandėlį bei išvykimą iš jo, taip pat įrodymus dėl ginčo prekių perdavimo bei pakrovimo į Pareiškėjo transporto priemonę.

Procedūros vykdytojas 2022-02-21 rašte Nr. R-22.004 paaiškino, kad, remiantis užsakymų valdymo sistemoje „Kiemas“ esančiais įrašais, 2015-09-18, 9 val. 55 min., buvo pateikta sisteminė užduotis Procedūros vykdytojo muitinės tarpininko atstovams įforminti krovinio gabenimo dokumentus – CMR važtaraštį bei tranzito deklaraciją. Procedūros vykdytojas nurodė, jog Pareiškėjas pateikė visus tranzito procedūrai įforminti reikalingus dokumentus, t. y. CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), pasirašytą transporto priemonės, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, vairuotojo bei patvirtintą Pareiškėjo antspaudu, be to, buvo pateikti ir minėtos transporto priemonės registracijos liudijimas ir vairuotojo C. B. asmens tapatybės kortelė. Atsižvelgus į tai, kad procedūros vykdytojas 2015 m. neturėjo įgalioto gavėjo / siuntėjo statuso, transporto priemonių plombavimą atlikdavo muitinės pareigūnai. Tokiu būdu muitinės pareigūnas, 2015-09-18 paskirtas dirbti į Procedūros vykdytojo muitinės sandėlį, apžiūrėjo Pareiškėjo transporto priemonę, nurodytą deklaracijoje Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) bei CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), įsitikino, kad plombuoja būtent transporto priemonę, nurodytą muitinei pateiktuose dokumentuose, ir uždėjo muitinės plombą Nr. J019469.

Sprendime akcentuojama tai, kad VAAT 2020-10-09 sprendime nurodoma aplinkybė dėl transporto priemonės vykimo į Vilniaus TM krovinių postą „Kirtimai“ neatitinka faktinių aplinkybių. To fakto, kad minėta transporto priemonė muitiniam įforminimui buvo pristatyta į Procedūros vykdytojui priklausantį muitinės sandėlį, o ne į minėtą krovinių postą, neginčija nei Pareiškėjas, nei Procedūros vykdytojas, su tuo sutinka ir Muitinės departamentas. Šiame muitinės sandėlyje buvo įrengta nutolusi darbo vieta, kurioje, kaip jau buvo aptarta, dirbo Vilniaus TM inspektorius S. J..

Pažymima ir tai, jog muitinės tranzito deklaracija T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) iki šios dienos nėra pripažinta negaliojančia ar suklastota, taip pat nėra ir nebuvo jokio kito pagrindo abejoti šios deklaracijos duomenų teisingumu.

Muitinės departamentas konstatuoja, jog Vilniaus TM pagrįstai, nurodydama faktines aplinkybes bei teisinį pagrindą, pripažino Pareiškėją skolininku bei įregistravo mokėstinę nepriemoką. Pagrindo naikinti skundžiamą sprendimą nėra.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2022-05-18 skundas atmestinas, Muitinės departamento 2022-05-05 sprendimas Nr. 1A-90 tvirtintinas. Pareiškėjas atleistinas nuo 50 proc. dydžio apskaičiuotų PVM delspinigių (iš viso apskaičiuoti 8 531 Eur) mokėjimo vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatyme (toliau – MAĮ) įtvirtintais teisingumo ir protingumo principais.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl Muitinės departamento sprendimo, kuriuo Pareiškėjui (kaip prekių vežėjui) įregistruota mokesstinė prievolė muitinei, nustatčius aplinkybes, kad prekės, gabentos vykdant Bendrijos tranzito procedūrą pagal deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18), buvo neteisėtai paimitos iš muitinės priežiūros, tinkamai neužbaigiant prekių Bendrijos tranzito procedūros, t. y. prekės, jų dokumentai per nustatytą terminą nepateikti muitinės paskirties įstaigai. Muitinės departamentas skundžiamame sprendime laikosi pozicijos, kad vykdant tranzito procedūrą pagal minėtą deklaraciją prekės buvo neteisėtai paimitos iš muitinės priežiūros, todėl, vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio, 203 straipsnio 1 dalies nuostatomis, Pareiškėjas kaip ginčo prekių vežėjas, priėmęs prekes ir žinojęs, kad prekės gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, pagrįstai pripažintas solidariu skolininku muitinei. Pažymėtina ir tai, jog kartu su Pareiškėju solidariu skolininku muitinei pripažintas ir tranzito procedūros vykdytojas – UAB „K. J.“.

Byloje nustatyta, kad 2015-09-18 UAB „K. J.“ muitinės sandėlyje užbaigiant muitinio sandėliavimo procedūrą pagal importo deklaraciją Nr. 14LTLV5000IM01F5D8 (2014-04-25), krovinių poste „Paneriai“ buvo įforminta Bendrijos tranzito procedūra pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18). Tranzito deklaracijoje deklaruotos prekės – įvairūs moteriški drabužiai (403 pakuotės, bruto svoris – 16 377 kg). Prekių siuntėjas ir tranzito procedūros vykdytojas – UAB „K. J.“, prekių gavėjas – *VIDAN UG Nutzfahrzeu-Habdel* (Vokietija). Krovinio paskirties muitinės įstaiga – Latvijos Respublikos muitinės *Zilupes* MKP (LV000723) postas, tranzito terminas – 2015-09-25. Bendrijos tranzito deklaracija buvo įforminta pagal pateiktą CMR Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), kuriame vežėju nurodytas Pareiškėjas. Prekės, deklaruotos tranzito procedūrai pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18), buvo pakrautos į transporto priemonę, valstybinis Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, prekių identifikavimo priemonės (plombos) Nr. J019469. Naujojoje kompiuterizuotoje tranzito sistemoje (toliau – NCTS) fiksuota Bendrijos / bendrosios tranzito procedūros būseną – „Gabenimas užbaigtas“. Tačiau Latvijos valstybinė pajamų tarnyba 2016-06-29 raštu Nr. 27/20.1-2/10545 informavo Lietuvos mokesčių administratorių, kad tranzito procedūra buvo užbaigta elektroniniu būdu (be muitinės kontrolės), gavus informaciją apie deklaruotų prekių išvežimą iš ES teritorijos geležinkelio transportu. Atlikusi papildomą tyrimą nustatė, kad nurodytos prekės nebuvo išgabentos geležinkelio transportu ir prekių buvimo vieta nėra žinoma. Latvijos valstybinė pajamų tarnyba patvirtino, jog tranzito procedūra pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) yra užbaigta neteisėtai (per klaidą) ne deklaruotoje paskirties muitinės įstaigoje – *Zilupes* MKP (LV000723) poste, o Latvijos muitinės *Rezeknes 2* MKP poste (LV000742) užpildant deklaraciją elektroniniu būdu (ne muitinės priežiūroje). Vilniaus TM, atsižvelgusi į nurodytąją informaciją, pradėjo tyrimą, kurį atlikusi konstatavo, kad muitinio tranzito procedūra, vykdyta pagal T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18), yra nebaigta ir procedūros vykdytojo bei prekių vežėjo įsipareigojimai, numatyti Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnyje, neįvykdyti. Vadovaudamasi nurodytojo straipsnio 1 ir 2 dalimis, pagal kurias už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, įvykdymą atsako tranzito procedūros vykdytojas bei prekių vežėjas, Vilniaus TM savo sprendime pripažino UAB „K. J.“ bei Pareiškėją solidariais skolininkais muitinei Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies 1–4 įtraukų pagrindu bei įregistravo jiems solidarią mokesstinę prievolę.

Pagal Bendrijos muitinės kodekso 91 straipsnio 1 dalies a punktą taikant išorinio tranzito procedūrą iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą gali būti gabenamos ne Bendrijos prekės, kurios neapmokestinamos importo muitais bei kitais privalomaisiais mokėjimais ir kurioms netaikomos prekybos politikos priemonės. Pagal 92 straipsnio 1 dalį išorinio tranzito procedūra baigiama ir jos vykdytojo išpareigojimai įvykdomi, kai prekės, kurioms buvo įforminta procedūra, ir atitinkami dokumentai pateikiami paskirties muitinės įstaigai, vadovaujantis atitinkamos procedūros nuostatomis. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalies nuostatas į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį importo skola muitinei atsiranda – neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes. Tokiu atveju skolininkais muitinei yra laikomi asmenys, nurodyti Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 3 dalies 1–4 įtraukose. Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalis numato, kad už prievolių, susijusių su išorinio Bendrijos tranzito procedūra, įvykdymą atsako jos vykdytojas. Jis atsako: a) už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, deramai prižiūrint, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės; b) už nuostatų, susijusių su Bendrijos tranzito procedūra, laikymąsi. Nepaisant 1 dalyje nustatytų tranzito procedūros vykdytojo prievolių, prekių vežėjas arba gavėjas, priėmęs prekes ir žinantis, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą ir už deramą priežiūrą, kad nebūtų pažeistos muitinės panaudotos prekių identifikavimo priemonės. Vilniaus TM, remdamasi nurodytomis Bendrijos muitinės kodekso nuostatomis, pripažino Pareiškėją, ginčo situacijoje tranzitu gabentų prekių vežėją, skolininku muitinei, nes jis neįvykdė prievolių, numatytų Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 2 dalyje – per nustatytą terminą nepristatė prekių į paskirties muitinės įstaigą.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas skunde Komisijai laikosi pozicijos, kad jis nepagrįstai pripažintas skolininku muitinei, nes šiame ginče aptariamo prekių vežimo pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) nevykdė: byloje pateiktas CMR važtaraštis yra suklastotas. Taip pat Pareiškėjo mokesčių administratoriui pateikti papildomi dokumentai, Pareiškėjo tvirtinimu, patikimai įrodo, jog tranzito procedūros vykdymo metu ginčo dokumentuose nurodyta Pareiškėjo transporto priemonė vykdė kitą vietinį pervežimą.

Byloje nustatyta, jog joje yra pateikti du CMR važtaraščiai: Procedūros vykdytojo muitinei pateiktas 2015-09-18 surašytas CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517, kuris, Pareiškėjo tvirtinimu, yra suklastotas, bei 2015-09-22 surašytas CMR važtaraštis (be numerio), kuriuo Pareiškėjas įrodinėja vykdęs vietinį krovinio pervežimą ir todėl negalėjęs atlikti pervežimo pagal CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18). Pažymėtina, jog VAAT savo 2020-10-09 sprendime, įvertinęs nurodytųjų vežimo dokumentų turinį, ir nurodė Muitinės departamentui pakartotinai iširti aplinkybes, susijusias su ginče aptariamų prekių gabenimu, išsiaiškinant ir pašalinant bent kokius šių aplinkybių prieštaravimus.

Muitinės departamentas, vykdydamas nurodytąjį VAAT sprendimą, 2022-03-23 raštu Nr. (4.14)3B-1865 paprašė Pareiškėjo paaiškinti aplinkybes, susijusias su jam priklausančios transporto priemonės atvykimu į Procedūros vykdytojo muitinės sandėlį bei išvykimu iš jo, ginčo krovinio paėmimu, paprašė pateikti visus turimus įrodymus, patvirtinančius Pareiškėjo teiginius apie kito krovinio gabenimą, taip pat pateikti Pareiškėjo vairuotojo C. B., vairavusio transporto priemonę, paaiškinimą.

Pareiškėjas 2022-03-29 raštu informavo Muitinės departamentą, jog jis nėra atlikęs jokių tarptautinio vežimo paslaugų pagal CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), taip pat niekada nebuvo informuotas ir apie tranzito deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18). Pareiškėjo teigimu, jam priklausanči transporto priemonė, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, pagal II "A1" paraišką į Procedūros vykdytojo terminalą atvyko 2015-09-17, kur Pareiškėjo vairuotojas C. B. Procedūros vykdytojo darbuotojams pateikė asmens tapatybės bei transporto priemonės registracijos dokumentus bei CMR važtaraštį

Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) su atitinkamais Pareiškėjo rekvizitais (antspaudu bei parašu). Pareiškėjo tvirtinimu, jo transporto priemonė iš Procedūros vykdytojo sandėlio buvo išleista 2015-09-22, tačiau pirmiau minėto važtaraščio Procedūros vykdytojas negrąžino, o įteikė kitą važtaraštį su nauja krovinio pristatymo vieta – Plento g. 20B, Kaunas, krovinio gavėjas – UAB "D1" Pareiškėjo atstovas skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu taip pat patvirtino, jog Pareiškėjo vairuotojas C. B. pateikė Procedūros vykdytojo darbuotojams ne tik savo asmens tapatybės bei vairuojamos transporto priemonės registravimo dokumentus, bet ir CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), kurį atspausdino pats Pareiškėjas ir kuriame buvo užpildyti du langeliai: 16 langelyje buvo uždėtas spaudas su Pareiškėjo rekvizitais, 23 langelyje – Pareiškėjos antspaudas su vairuotojo parašu. Pareiškėjo teigimu, šio jo paties Procedūros vykdytoji pateikto CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) turinys vėliau buvo suklustotas, dokumentas jam nebuvo grąžintas, tačiau Procedūros vykdytojas 2015-05-23 išdavė Pareiškėjui kitą CMR (be numerio), pagal kurį Pareiškėjas vykdė ginčo prekių gabenimą į Kauną. Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, jog jam priklausanti transporto priemonė į UAB "E1" terminalą atvyko 2015-09-17 (ketvirtadienį), tačiau pakrauta nebuvo. Rugsėjo 18 d. (penktadienį) transporto priemonė vėl nebuvo pakrauta, todėl vairuotojas paliko vilkiką terminale ir savaitgaliui autobusu išvyko namo (19, 20 d.), o pirmadienį, 21 d., grįžo į terminalą. Transporto priemonė buvo pakrauta tik 22 d. ir vairuotojui UAB "E1" terminale išduotas CMR važtaraštis pristatyti krovinį į Kauną (kaip ir nurodyta II "A1" paraiškoje) gavėjui UAB "D1" 2015-09-23 krovinys pristatytas užsakovo nurodytam gavėjui.

Komisija, vertindama nurodytuosius Pareiškėjo argumentus bei jo šiame ginče dėstomą poziciją, pažymi, jog ji yra nenuosekli ir prieštaringa. Iš bylos medžiagos matyti, jog dar iki Vilniaus TM surašant šioje byloje ginčijamą sprendimą, Vilniaus TM 2016-07-22 raštu Nr. (8.1/17)-2V-12019 bei 2018-06-07 raštu Nr. (8.1/17)-2V-9726 kreipėsi į Pareiškėją, siekdama išsiaiškinti visas su ginčo prekių gabenimu susijusias aplinkybes. Pareiškėjas 2016-08-12 bei 2018-07-18 elektroniniu paštu informavo Vilniaus TM, kad CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 savo apskaitoje jis nerado ir pagal tai sprendžia, kad tokio pervežimo nevykdė. Tik Vilniaus TM surašius 2018-07-19 sprendimą Nr. 18KP-17-470, kuriuo Pareiškėjas kartu su UAB "E1" buvo pripažinti solidariais skolininkais muitinei, Pareiškėjas skunde Muitinės departamentui išdėstė argumentus dėl to, jog ginčo laikotarpiu Pareiškėjas (tas pats jo vairuotojas su ta pačia transporto priemone) vykdė visai kitus sutartinius išpareigojimus pirkėjui II "A1" bei pateikė tai pagrindžiančius dokumentus: II "A1" krovinio pervežimo paraišką–sutartį Nr. V 15 09 17, CMR važtaraštį (be numerio), PVM sąskaitą–faktūrą, serija A Nr. 2343, mokėjimo nurodymą Nr. 3951, Kelionės lapų ataskaitą iš GPS duomenų bazės.

Pažymėtina, jog Muitinės departamentas skundžiamame sprendime išsamiai pasisakė dėl papildomai pateikto CMR važtaraščio (2015-09-22), krovinio pervežimo paraiškos–sutarties Nr. V 15 09 17, Kelionės lapų ataskaitos duomenų įtakos nagrinėjamam ginčui, pagrįstai konstatuodamas, jog minėti dokumentai yra prieštaringi ir nepaneigia ginčo prekių gabenimo pagal muitinės deklaraciją Nr. 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) fakto (Sprendimo 4–5 psl.). Papildomai atkreiptinas dėmesys į tai, jog nors Pareiškėjas šiame ginčo etape teigia nuvykęs į UAB "E1" terminalą vykdyti vietinį pervežimą į Kauną pagal II "A1" 2015-09-17 krovinio pervežimo paraišką–sutartį, tačiau Pareiškėjo atstovas skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nepateikė argumentuoto paaiškinimo, kodėl vairuotojas, žinodamas, jog vykdys vietinį pervežimą, pateikė Procedūros vykdytojo darbuotojui dalinai užpildytą CMR važtaraštį, reikalingą vykdant tarptautinį pervežimą. Iš Pareiškėjo teigimu įvykdytos krovinio pervežimo paraiškos–sutarties Nr. V 15 09 17 turinio matyti, jog joje nurodyta krovinio iškrovimo data – 2015-09-18, numatytos kompensacija laiku nepakrovus krovinio, bauda nepristačius krovinio iki nurodytos datos ir pan., H. F., neatsižvelgiant į tai, jog krovinys užsakovo nurodytam gavėjui buvo pristatytas tik 2015-09-23, nepateikė įrodymų, kaip su užsakovu buvo derinamos krovinio nepakrovimo bei nepristatymo laiku aplinkybės. Pareiškėjo atstovas paaiškino, jog šios aplinkybės buvo derintos, praneštos užsakovui telefonu. Taip pat paraiškoje–sutartyje nurodyta,

kad transporto priemonė turi būti plombuojama, tačiau CMR važtaraštyje, pagal kurį Pareiškėjas neva gabenavo krovinį į Kauną, informacijos apie krovinio plombavimą nėra.

Pažymėtina ir tai, kad Pareiškėjas skunde VAAT (šio teismo 2020-10-09 sprendimo 3 psl.) įrodinėjo, jog suklastotame CMR važtaraštyje nurodytu laiku Pareiškėjo transporto priemonė stovėjo UAB "E1" terminale ir laukė kito krovinio (Muitinės departamentas 2022-03-23 rašte Nr. (4.14)3B-1865 paprašė Pareiškėjo pateikti visus turimus įrodymus, patvirtinančius jo teiginius apie kito krovinio gabenimą), tačiau skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu jau teigė, kad buvo gabenamas tas pats abiejuose ginče aptariamuose CMR važtaraščiuose nurodytas kroviny (pastebėtina, jog abiejuose dokumentuose nurodytas krovinio pavadinimas ir kiekis – 403 CLL dėvėti drabužiai arba 403 CLL *Clothes*, nežymiai skiriasi svoris *brutto* – 16 500 kg ir 16 377 kg), tačiau jis buvo gabenamas ne į Latvijos muitinės postą, kaip kad nurodyta CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517, tačiau į Kauną. Be to, Pareiškėjas 2022-03-29 rašte informavo Muitinės departamentą, kad vairuotojas C. B. Pareiškėjo įmonėje nebedirba jau keletą metų ir todėl paaiškinimo iš jo gauti negali, tačiau nepaaiškino aplinkybės, iš kokių šaltinių Pareiškėjas gavo informaciją, nurodytą skunde Komisijai, apie Pareiškėjo darbuotojo veiksmus (skundo 14–17 punktai) laikotarpiu nuo 2015-10-17, kada Pareiškėjo transporto priemonė, jo teigimu, atvyko į UAB "E1" iki 2015-09-23, kuomet kroviny buvo pristatytas jo gavėjui Kaune.

Atsižvelgiant į Pareiškėjo papildomų dokumentų pateikimo mokesčių administratoriui momentą, į aukščiau aptartus pateiktuose dokumentuose bei Pareiškėjo įrodinėjamoje pozicijoje esančius neatitikimus bei prieštaravimus, sutiktina su Muitinės departamento skundžiamame sprendime konstatuota išvada, jog Pareiškėjo teiginiai apie jo atliktą kitą tariamą ginčo prekių gabenimą laikytini Pareiškėjo gynybine pozicija ir atmestini kaip nepagrįsti.

Pažymėtina, jog nors Pareiškėjas nuo Vilniaus TM 2018-07-19 sprendimo dėl mokesstinės prievolės muitinei atsiradimo Nr. 18KP-17-470 gavimo dienos tvirtina, jog CMR važtaraštis Nr. 4N 0916517, su kuriuo tranzitu buvo gabentos ginčo prekės, buvo suklastotas, šio savo teiginio nepagrindė jokiais kitais objektyviais duomenimis ar įrodymais. Pareiškėjas skunde teigia, jog mokesčių administratorius turėjo aiškintis jo nurodomą aplinkybę dėl CMR važtaraščio suklastojimo, tačiau to nepagrįstai nepadarė. Komisija nurodo nesutinkanti su tokiu Pareiškėjo argumentu, nes, visų pirma, imtis iniciatyvos aiškintis, kas, pasinaudodamas Pareiškėjo duomenimis, suklastojo CMR važtaraštį, turėjo pats Pareiškėjas, nes būtent jo teisės ir įstatymu saugomi interesai buvo pažeisti pateikiant muitinės įstaigai, kaip kad teigia Pareiškėjas, suklastotą CMR važtaraštį. Pareiškėjas nepateikė ir įrodymų, jog per visą šį laikotarpį nuo 2015 m., kuomet buvo panaudotas suklastotas CMR važtaraštis, arba nuo 2018 m., kuomet suklastoto CMR važtaraščio panaudojimas sukėlė neigiamas finansines pasekmes būtent Pareiškėjui, jis kreipėsi į atitinkamas institucijas dėl CMR važtaraščio suklastojimo aplinkybės bei tai atlikusių asmenų nustatymo. Be to, kaip teisingai pastebėjo Muitinės departamentas skundžiamame sprendime, Pareiškėjas 2022-03-29 rašte Muitinės departamentui pripažino CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), atžymėto Pareiškėjo antspaudu bei parašu, pateikimą Procedūros vykdytojui. Šią aplinkybę skundo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu patvirtino ir Pareiškėjo atstovas.

Byloje nustatyta, kad ginčo tranzito deklaracijos Nr. 15LTVR500014B33BC1 įforminimo dieną – 2015-09-18 Pareiškėjas pateikė Procedūros vykdytojui ne tik CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), bet ir transporto priemonę. Kaip nurodė UAB "E1" 2022-02-21 rašte Nr. R-22.004 Muitinės departamentui, 2015-09-18 buvo pateikta užduotis Procedūros vykdytojo muitinės tarpininko atstovams įforminti krovinio gabenimo dokumentus – CMR važtaraštį bei tranzito deklaraciją; Pareiškėjas pateikė visus tranzito procedūrai įforminti reikalingus dokumentus, t. y. CMR važtaraštį Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), pasirašytą transporto priemonės, valst. Nr. (duomenys neskelbtini)EB691, vairuotojo bei patvirtintą Pareiškėjo antspaudu, be to, buvo pateikti ir minėtos transporto priemonės registracijos liudijimas ir vairuotojo C. B. asmens tapatybės kortelė. Atsižvelgus į tai, kad procedūros vykdytojas 2015 m. neturėjo įgalioto gavėjo / siuntėjo

statuso, transporto priemonių plombavimą atlikdavo muitinės pareigūnai. Tokiu būdu muitinės pareigūnas, 2015-09-18 paskirtas dirbti į Procedūros vykdytojo muitinės sandėlį, apžiūrėjo Pareiškėjo transporto priemonę, nurodytą deklaracijoje Nr. 15LTVR500014B33BC1 (tranzito deklaracijos 18 ir 21 langeliuose) bei CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517 (2015-09-18, 25 langelis), įsitikino, kad plombuoja būtent muitinei pateiktuose dokumentuose nurodytą transporto priemonę ir uždėjo muitinės plombą Nr. J019469 (nurodyta tranzito deklaracijos D langelyje „Išvykimo įstaigos tikrinimas“). Pažymėtina, jog Procedūros vykdytojo teiginius apie ginčą aptariamoms transporto priemonės patikrinimą ir plombavimą savo paaiškinime patvirtino ir muitinės pareigūnas S. J.. Iš nurodytųjų aplinkybių darytina išvada, jog muitinės pareigūnas įsitikino, kad plombuoja būtent tą transporto priemonę, kuri buvo nurodyta tranzito deklaracijoje ir ją lydinčiuose dokumentuose, taip pat ir CMR važtaraštyje Nr. 4N 0916517 (2015-09-18), kad Pareiškėjo transporto priemonėje esantis krovinys atitinka muitinės deklaracijoje bei CMR važtaraštyje nurodytą krovinį. Be to, procedūros vykdytojas UAB „K. J.“ muitinės pareigūnui pateikė vežėjo, gabenusio ginčo krovinį, dokumentų kopijas (transporto priemonės registracijos liudijimą ir tapatybės kortelę), iš kurių matyti, kad ginčą aptariamą pervežimą vykdė ginčą minima Pareiškėjui priklausanti transporto priemonė, kurios vairuotojas C. B..

Kaip teisingai pastebėjo Muitinės departamentas savo Sprendime, Pareiškėjas privalėjo žinoti, kad muitinės plomba naudojama užtikrinti prekių, esančių muitinės priežiūroje, kontrolę, pagal Bendrijos muitinės kodekso 72 straipsnio 2 dalį ji gali būti nuimta tik pačių muitinės pareigūnų arba su jų leidimu. Taip pat iš ginčą aptariamo CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 (2015-09-18) turinio spręstina, jog Pareiškėjas kaip ginčo prekių vežėjas turėjo suprasti, jog gabena muitinės priežiūroje esančias prekes, nes CMR važtaraščio Nr. 4N 0916517 3-jame langelyje krovinio iškrovimo vieta nurodoma „Ryga, Latvija“, 13-jame langelyje „siuntėjo nurodymai (muitinės ir kita informacija)“ yra įrašas „LV000723“, kuris reiškia Latvijos Respublikos muitinės Zilupės muitinės posto kodą.

Įvertinus aukščiau aprašytų faktinių aplinkybių visumą, dėl kurių šiame ginčą irodinėjama Pareiškėjo pozicija dėl vykdyto vietinio pervežimo pagal CMR važtaraštį (2015-09-22) atmesta kaip nepagrįsta, sutiktina su Muitinės departamento Sprendime dėstoma pozicija, kad Pareiškėjas pagrįstai pripažintas ginčo prekių vežėju, atsakingu už skolą muitinei. Juolab, kad kaip pažymi Muitinės departamentas, muitinės procedūros informavimo faktą irodantis dokumentas – tranzito deklaracija T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 (2015-09-18) šio ginčo atveju nėra pripažinta negaliojančia ar suklastota, taip pat nėra jokio kito pagrindo abejoti šioje deklaracijoje nurodytų duomenų teisingumu. Taip pat aplinkybė, kad ginčo prekės nebuvo pristatytos paskirties muitinės įstaigai Latvijoje, yra neginčijama. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, jog Pareiškėjas, prekių pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 15LTVR500014B33BC1 bei ją lydinčiuosius dokumentuos vežėjas, neįvykdęs Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 2 dalyje įtvirtintos pareigos pristatyti prekes per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, mokesčių administratoriaus sprendimu buvo pagrįstai pripažintas skolininku muitinei. Juolab, kad aukščiau šiame sprendime išdėstytos transporto priemonės plombavimo aplinkybės, CMR važtaraščio, su kuriuo buvo gabamos ginčo prekės, turinys patvirtina tai, jog Pareiškėjas kaip prekių vežėjas, priėmęs prekes, žinojo, kad jos gabamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ginčijamas Muitinės departamento 2022-05-05 sprendimas Nr. 1A-90 tvirtintinas, nes yra teisėtas ir pagrįstas, panaikinti jį Pareiškėjo skunde nurodytais motyvais nėra teisinio pagrindo.

Komisija, išnagrinėjusi mokestinį ginčą pagal procedūros vykdytojo UAB „K. J.“ skundą dėl Muitinės departamento sprendimo panaikinimo, savo sprendimu atleido šį mokesčių mokėtoją nuo 50 proc. jam apskaičiuotų PVM delspinigių mokėjimo. Komisija tokį sprendimą priėmė atsižvelgusi į tai, jog UAB „K. J.“ kontrolės veiksmai vyko pernelyg ilgai: Vilniaus TM, gavusi informaciją iš Latvijos Respublikos pajamų tarnybos apie neteisėtai užbaigtą tranzito procedūrą dar 2016 m. birželio mėn. (2016-06-29 raštas Nr. 27.20.1-2/10545), galutinį teisinį jos įvertinimą (sprendimą dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo) mokesčių mokėtojui pateikė praėjus 2 metams po nurodytosios informacijos gavimo bei tyrimo pradžios, taip pat

praėjus beveik 3 metams nuo ginčo deklaracijos pateikimo, kas, Komisijos nuomone, nėra visiškai suderinama su nuostatomis, kad mokesčių administravimas turi būti atliekamas nepažeidžiant mokesčių mokėtojo teisių, stengiantis kuo mažiau trikdyti mokesčių mokėtojo veiklą bei įvykdyti valstybės priskirtas funkcijas kuo operatyviau. Pareiškėjas ir procedūros vykdytojas UAB „K. J.“ yra pripažinti solidariais skolininkais muitinei tuo pačiu Vilniaus TM 2018-07-19 sprendimu Nr. 18KP-17-470, vadinasi, ir Pareiškėjo atžvilgiu yra susiklosčiusi analogiška situacija. Todėl vadovaujantis teisingumo, protingumo ir proporcingumo principais, ir Pareiškėjas šiame mokestiniam ginče atleistas nuo 50 proc., t. y. nuo 4 266 Eur (8 531 / 2) jam apskaičiuotų PVM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

1. O. E. departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-05-05 sprendimą Nr. 1A-90.

2. Atleisti Pareiškėją nuo 4 266 Eur PVM delspinigių mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narys

Andrius Venius